

Johannes 20:11a en 16a

1 het schaap 2 de Herder 3 twee lessen

Gemeente,

Stel: iemand vraagt u: leeft ds Breure nog, die is toch al lang gestorven? Nou, dan is er een belijdeniscatechisant die zegt: maandagavond heb ik hem nog ontmoet, dus al lang gestorven, dat kan niet waar zijn. En enkele van u zeggen: dinsdag of woensdag heb ik hem nog ontmoet, dus al lang gestorven dat kan niet waar zijn. En velen van u zeggen: vrijdag hebben we hem nog gehoord en ontmoet in de dienst, dus toen leefde hij in elk geval nog. En een slim kind zegt: ik hoor hem nu toch ook, hij praat tegen ons, dus zeker weten dat ds Breure niet gestorven is.

Maar wat zou u zeggen, zou jij zeggen, als iemand zou vragen: de Heere Jezus, leeft Die eigenlijk wel? Die is toch allang gestorven? Wat zegt u dan? Nou, kijk allereerst mag je dan zeggen: De Bijbel zegt dat Jezus leeft. En omdat het Woord het zegt, daarom is dat zo en daarom geloof ik dat. Maar, het is wel heel mooi, als je dan ook zeggen kunt: of Jezus leeft? Jazeker, ik heb Hem maandag nog ontmoet toen ik aan het bidden was. Zeker weten, dinsdag heft Hij nog tot me gesproken toen ik Bijbel las. Vrijdag zag ik Hem in Zijn huis in het Woord. Dus of Jezus leeft, geen twijfel mogelijk. Ik heb Hem elke dag ontmoet en gesproken. Dus Hij moet wel leven, Hij moet opgestaan zijn.

Zou u/jij dat kunnen zeggen? Ja, niet dat je zeggen kan: ik heb mijn handen gevouwen en mijn ogen dichtgedaan, ik heb mijn Bijbel gelezen en ik ben vrijdag in de kerk geweest. Maar: ik heb Hem erin ontmoet. Gemeenschap ontvangen met Hem. Zeker weten: Jezus leeft!

Daar gaat het de Heere Jezus wel om. Daarom is Hij ook verschenen aan Zijn discipelen en aan anderen na Zijn opstanding. Opdat er getuigen zouden zijn, lees I Corinthe 15 maar de eerste 10 verzen, getuigen zouden zijn die konden zeggen: Jezus leeft, Jezus is opgestaan, ik heb Hem zelf ontmoet. Hij is Zelf aan Mij verschenen, dus Hij leeft, zeker weten. En de komende zondagmorgens hopen we bij enkele van die ontmoetingen stil te staan. Vanmorgen, op deze 1^e Paasdag, bij de ontmoeting met Maria Magdalena. Na die ontmoeting kon zij het zeggen: Jezus, leeft, zeker weten, ik heb hem vandaag nog ontmoet! Met het gebed in ons hart dat we dat na deze dienst allemaal kunnen zeggen en durven zeggen. Jezus leeft, want ik heb Hem vandaag nog gesproken.

1 het schaap

Maria Magdalena. Wie is dat? Die vrouw over wie de evangeliën enkele dingen berichten, maar die paar dingen spreken wel boekdelen. Lucas 8 bijv. Daar komen we haar tegen als één de vrouwen die Jezus volgden en dienden met haar goederen. En dan staat er een paar keer bij dat zij de vrouw is van wie 7 duivelen uitgedreven waren. Daar is later en in onze tijd vaak van gemaakt dat zij dus een hoer geweest is. Maar dat is lang niet zeker. De bezetene van Gadara, die legio duivelen in zich had, die slaat en schreeuwt

woest, dan is het meer agressie. De duivel heeft heel wat machten om een mens mee te onderdrukken. Maar als het er zeven, getal van volheid, zijn dan is het wel erg geweest. Maar zij was ervan verlost door Jezus. Ze was echt mens, mens voor God geworden. Ze heeft in die tijd dan niet officieel zoals morgen, maar wel in haar hart geloofsbelijdenis afgelegd: Heere, Gij zijt het. Mijn Redder, mijn Koning, mijn Verlosser, mijn Alles.

En ze was meegegaan, met andere vrouwen, om Jezus en de twaalfen te volgen en te dienen met hun goederen. Een paar jaar lang in hun levensonderhoud voorzien. Dicht bij Hem geweest. Alles gezien, gehoord. En alles voor Hem overgehad ook. Dat was de bloeitijd. Heerlijke tijd.

Ze had nooit gedacht dat het nog veranderen zou. Zo veranderen. Jezus liet Zich gevangen nemen en meenemen. Liet Zich verhoren en veroordelen. Liet Zich kruisigen en bespotten. Stierf en werd begraven. De andere evangeliën melden hoe zij erbij gestaan heeft op Golgotha. Hoe ze is meegelopen naar de graftuin van Jozef van Arimathea. En met haar eigen ogen gezien heeft: Hij is begraven. En dacht: nu hebben ze het gewonnen, de overpriesters, het Sanhedrin, de farizeeën. Voor haar gevoel was ze nu alleen, Jezus zorgde niet meer voor haar.

Dat het zo veranderen kan! Dat had je nooit gedacht toen het zo helder was. En je het zeker wist. En Hem liefhad en belijdenis deed en ten avondmaal ging. Nooit gedacht dat Hij ooit nog zo'n weg met je zou gaan. Dat je in depressie terecht zou komen. Een donkere nacht over je leven. Dat je huwelijk uit elkaar zou vallen. Zichtbaar of onzichtbaar voor mensen. Dat je gezin zo zijn weg zou gaan, onbereikbaar. Dat aanvechting en twijfel je zo onder zou duwen. Dat....wat kan er niet gebeuren waar je nooit van gedacht had dat het op je weg zou komen. Voor je gevoel sta je er helemaal alleen voor. Zorgt Jezus niet meer voor je. Deed Hij er in elk geval niks aan. Doet Hij er ook nu niks aan. Waar is die tijd van voorheen? Toen alles open lag en helder. Soms denk je: was dat wel zo toen? Zelfs daar kun je aan gaan twijfelen.

En toen was ook nog de steen weg. Toen zij vroeg in de morgen naar het graf gegaan was. Om het lichaam van haar Heere nog te verzorgen en de laatste eer te bewijzen. En dat kon volgens haar op dat moment maar één ding betekenen: dan is Zijn lichaam weggehaald. Door wie dan ook iemand heeft er zich aan vergrepen. Zonder respect het weggehaald. En we voelen aan: als je zou zeggen maar Maria dat maakt toch eigenlijk niks uit: of Zijn lichaam nou hier is of ergens anders, Hij is toch gestorven dat verandert er niks aan. Wees nou nuchter, wat maakt het uit. Dan zou ze zeggen: maar Zijn lichaam is onteerd, zonder respect behandeld, aangetast. Dat is zo erg.

Zo staat Maria in de hof van Jozef van Arimathea. En als wij staan in onze tijd en we kijken om ons heen, zien we dan ook niet zulke dingen? Dat wat van Jezus is zonder respect behandeld wordt. Onteerd wordt, ontheiligd wordt. Het lichaam van Zijn Kerk. In Noord-Korea, Indonesië, Vietnam. U ziet dat toch wel? U leest dat toch wel?

En dan Zijn inzetten: Zijn Naam wordt ontheilgd, zonder respect mee omgegaan. Hoe vaak niet op een dag, of in programma's? Zijn dag wordt ontheilgd: gebruikt voor werk, voor profsport, vrije tijd.

De inzet van het huwelijk wordt ontheilgd. Je ziet het, je hoort het daar en daar. Het leven wordt geschonden abortus op kinderen met down, euthanasie als het mij uitkomt. Zouden we allemaal niet iets van dat verdriet van Maria Magdalena mogen hebben? Wat meer van dat verdriet. Je kan nuchter zeggen: och ja in zo'n tijd leven we, en dat is altijd al zo geweest. Wees blij dat het niet nog erger is. Je kan eraan wennen zodat je het haast niet meer hoort en leest of in elk geval niet van opkijkt. Het gebeurt nou eenmaal. Je voelt geen verdriet als wat van Jezus is respectloos behandeld wordt.

Maar zou de liefde juist geen verdriet geven? Pijn doen voelen? Zouden we niet wat van dat verdriet van Maria Magdalena mogen hebben? Liefde doet toch wenen. Zou de liefde tot Jezus niet doen wenen als er steeds meer weggehaald wordt van wat van Hem is in onze samenleving? In ons gezin? En als je dan ook zelf voor je gevoel verlaten bent en Jezus ver weg is....

Als je nou tegen Maria Magdalena gezegd had: maar beste vrouw, kijk eens hoe mooi de bloemen bloeien, en hoe prachtig weer het is, dan zou zeggen: ik moet Jezus hebben. Zijn er mensen die dat herkennen? Al heb je nog zoveel: een gelukkig huwelijk, lieve kinderen, prachtig werk, prima cijfers, goed in sport, maar ik moet Jezus hebben. Neem de wereld, geef mij Jezus. Zijn er zulke mensen in de kerk? Die denken: hoe vind ik ooit Jezus? Hoe kom ik ooit, ooit weer bij Hem?

Eigenlijk stelt u/jij de verkeerde vraag. Hoe vind ik ooit Jezus? Hoe kom ik ooit, ooit weer bij Hem. Want Hij vindt u. Hij komt naar het verloren, gebroken, kranke, weggedreven schaap toe. Het schaap vindt de Herder niet, maar de Herder vindt het schaap en zo vindt het schaap de herder weer.

2 de Herder

Een zendingswerker die teruggaat, een dominee die weggaat, leggen altijd nog afscheidsbezoeken af. Die laatste periode voor het vertrek is het vaak een nog proberen langs te gaan bij die en die. Dat zullen dan de mensen zijn die het het hardste nodig hebben. Met wie veel is meegemaakt. Om ze nog een hart onder de riem te steken. En daarom: nog een laatste bezoek voor het definitieve vertrek.

Daar zou je die 40 dagen mee kunnen vergelijken. Die 40 dagen na Jezus' opstanding en voor Zijn vertrek naar de hemel. Die heeft Hij onder meer gebruikt om nog afscheidsbezoeken te brengen. Aan hen die dat het meest nodig hebben. Die Zijn vertrek het meest zwaar zal vallen. Hij zoekt hen op. In Johannes 20 en 21 worden er enkele van beschreven. Juist ook aan enkelingen. De Herder, Die een kudde heeft die niemand tellen kan, komt ook, juist, bij dat ene schaap op bezoek. Bij Petrus, wie had meer behoefte aan een teken van Zijn gunst dan hij? Bij Thomas, wie had het harder nodig om uit het ongeloof bevrijd te worden dan hij? En bij Maria Magdalena, wie was er meer bedroefd en terneergeslagen dan zij? Juist hen zoekt Hij op.

Tegelijk is het veel meer dan een afscheidsbezoek. Daarin overtreft het menselijke afscheidsbezoeken. Want Jezus geeft hier tegelijk mee aan: zo zal Ik blijven doen. Ook na Mijn vertrek, na Hemelvaart. Ik blijf opzoeken de schapen die mij nodig hebben. Ik blijf dat doen, door Mijn dienst, door Mijn Geest. Ook vanavond. Dat mag verwachting geven. Wie behoefte heeft aan Zijn gunst, wie uit ongeloof bevrijdt moet worden, wie terneergeslagen is van hart. De Levende Christus zoekt ons op vanmorgen. U mag er, jij mag erop wachten.

De Herder zoekt Zijn schaap, Maria Magdalena. Hun wegen kruisen elkaar weer. De weg van Maria: Jezus liefgekegen, Hem gevolgd, in Hem teleurgesteld, zoekend, verbijsterd, wenend van gemis. En de weg van Jezus: Maria verlost, in Zijn hart genomen, Getsemané, Sanhedrin, Pilatus, geïgeseld, doornen gekroond, naar het kruis gegaan voor haar schuld, nedergedaald ter hel, gestorven om de Geest te verwerven, begraven, opgestaan en nu, nu vindt Hij Maria Magdalena. Het schaap dat snikt en schreeuwt, de Herder Die Zichzelf gaf. Hun wegen kruisen elkaar. Dat is een ontmoeting: als een man zijn vrouw weer vindt, nadat zij vermist was na een bomaanslag. Als een vader zijn kind weer vindt, nadat het kind was ontvoerd en gevangen gehouden. Als een herder zijn schaap vindt, dat weggedreven was. Als de Heere Jezus Zijn schaap vindt. En Hij noemt je naam. Maria. En daarmee laat Hij Maria merken: Ik zoek en Ik vind je. Ik ken je, Ik heb je lief en weet wat je meegemaakt hebt en waar je zit. Als een echo van je doop noemt Hij je naam zo in de preek dat je merkt: Hij zoekt me, hij moet mij hebben. Hij kent mij, Hij doorgrondt mij en weet waar ik zit.

Kent u dat, weet je daarvan? Dat is één keer in je leven en steeds weer. Dat Zijn weg jouw weg kruist en Hij laat merken: Ik ken je en Ik zoek je en Ik heb je. Gevonden, gekocht, liefgehad. Dat kan plotseling doorbreken, als een zon die ineens door de wolken breekt. Als een bliksemflits haast. Het kan ook geleidelijker doorbreken. Als een zon die van lieverlee de wolken verdrijft, het wolkende wordt dunner en vager en de zonnestralen, eerst flets nog, later sterker breken erdoorheen. Weet u daarvan? Verlangt u daarnaar?

Daar scharniert het wel om. Want er zijn schapen en bokken. Schapen weten van een opgestane Herder die zoekt en vindt en je ontmoet en spreekt naar je hart. Bokken weten dat niet. Een bok is iemand die nooit de Heere Jezus heeft ontmoet. Vreemd is aan deze Herdersliefde. Dan heb je die wel altijd ontlopen, altijd voor weggevlucht. En we weten het: eens zullen de schapen en de bokken gescheiden worden. Nu zitten schapen en bokken nog door elkaar en naast elkaar in de kerkbank. Maar dan worden ze gescheiden. De bokken aan Zijn linkerhand staan en tot hen zal Hij zeggen: gaat weg van mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, Ik ken u niet vanwaar gij zijt. En de schapen stelt Hij aan Zijn rechterhand. Tot hen zal Hij zeggen: gaat in, gij gezegenden, in het Koninkrijk Mijns Vaders, dat u is bereid voor de grondlegging der wereld. Kent u deze Herder? Je mag er ook vragen. Zoek mij toch, ik zit zo verward, zo diep, zo verdwaald, zo ver weg, zoek mij toch....! Dan is het al waar: Hij zoekt de ziel eer zij hem zoeken konde, de ziele die Hem zoekt die is alreeds van Hem gevonden.

Dan vraag ik het u nog een keer, misschien vraagt deze week het iemand anders u of jouw wel. Leeft Jezus? Die is toch al lang geleden gestorven? Wat heerlijk als je zeggen kan en mag: of Jezus leeft? Jazeker, ik heb Hem vandaag nog ontmoet. Dan hebben we wel een opdracht. Want Jezus geeft Maria de opdracht mee: ga heen en vertel het Mijn broeders. Vertel het anderen. Jij bent nu Mijn getuige. Getuige, ja, je hebt Mij zelf gezien. En dat is een getuige: iemand die het met eigen ogen heeft gezien en meegemaakt. Vertel het anderen. Als getuige: Ik heb Jezus zelf gezien, ontmoet, Hij sprak tot mij, Hij ontmoette mij. En: zeg er bij: kom, kom ook mee. Ga bidden, lees het Woord, ga mee naar de kerk en zeker weten: dan zal jij Hem ook ontmoeten. Dat is vertrouwen in de Opgestane! Als jij meekomt naar de kerk, en je bidt erom, dan zal ook jij Hem ontmoeten. Zeker weten. Waren we maar altijd zo vol van Hem, zo getuigend van Hem, zo vertrouwend op Hem.

Hoe vaak ben ik zo weinig vol van Hem dat ik er niemand anders over durf te vertellen en daar geen enkele behoefte aan voel. Hoe vaak ben ik zo kleingelovig en moedeloos dat ik denk: ja ik kan wel die ander meenemen naar de kerk, maar je zal zien, het zegt hem helemaal niks, en hij haakt toch af. Maar als je Hem zelf weer ontmoet dan laait het vuur weer op: hoort dat ik Hem ontmoet heb en Hij kan en wil het jouw ook geven. Want als Hij het mij kon en wilde, kan het bij jou ook. Als Hij het bij Maria Magdalena kon en deed, dan kan Hij het bij een ander ook.

3 twee lessen

a) Zijn macht

Want hoe is dat nou precies gegaan bij Maria Magdalena? Nou, de Opgestane heeft werkelijk laten zien dat Hij leeft en alle macht heeft. Want Hij moest nogal door iets heenkomen en heenbreken. Want was Maria achter een muur van ongeloof verscholen. Die muur was dik, hele dik. Want kijk eens waaraan ze het al had kunnen merken, hoeveel aanwijzingen er voor haar waren.

Eerst die steen die weggerold was. Dat was toch in feite een signaal: zie je wel: Hij zou na drie dagen opstaan. Nou, de steen is weg, zie je wel, Hij is eruit gekomen.

Dan ziet ze engelen staan in het graf. Engelen. Boodschappers van Gods grote daden. Van Gods verlossend handelen. In de velden van Efratha: engelen: God heeft verlossend ingegrepen. Zijn Zoon gezonden. Nou, hier staan ook engelen. Is dat geen signaal: God heeft weer ingegrepen.

En dan: Zijn verschijning. Zijn lichamelijke gestalte die zij zien mag. Herkennen kan. Maar het komt niet in haar op dat het Jezus zou kunnen zijn. Eerder nog de tuinman.

En dan zijn stem: Vrouw wat weent gij wien zoekt gij? Zijn stem zo bekend, zo vertrouwd. En nog valt het kwartje niet. Het doet haar niks.

Daar kunnen van die tijden zijn dat niets je opbeurt. Dat niets je uit de put van moedeloosheid krijgt. Niets je hoop op God geeft. Dingen die gebeuren niet, wat anderen tegen je zeggen niet, Gods stem niet: je leest de Bijbel maar het gaat erin en eruit en het zegt niks en doet niks. Een muur van ongelooft. Zo dik.

Niks helpt! Totdat Jezus haar naam noemt. Maria. Dan is in één keer het gordijn weg. Ze ziet, hoort, herkent, gelooft, hoopt. Onder alle dekens en gordijnen haalt Jezus haar weg. Hij laat merken dat Hij haar kent. Maria. En dat is boven al wat Maria had bedacht en in haar opgekomen was. Want Maria had van alles gedacht: tot en met een tuinman die Zijn lichaam gestolen zou hebben. Maar het was niet in haar opgekomen dat Hij ook nog opgestaan had kunnen zijn. Zo is de HEERE. Hij is machtig te doen bovenal wat bidden of denken. Je kan soms wat aftobben en voor jezelf wat oplossingen bedenken. Als het gaat over je depressie, je huwelijk, je gezin, je aanvechtingen. Als het gaat over ontwikkelingen in land en volk. Als er nou eens dit gebeurde of als God nu eens zo in zou grijpen, dan zou er nog wat aan te doen zijn. Als Israël voor de Rode Zee. En van alles bedacht: zouden we niet zo eromheen kunnen of aan de andere kant eromheen. Of terug en farao ontwijken, of links of rechts de bergen in vluchten. Alle mogelijkheden kunnen voor je geest en in je gedachten zijn. Maar God doet boven al wat bidden en bedenken kunnen.

Hij is opgestaan en daar had Maria nog met geen haar op hoofd aan gedacht. God heeft mogelijkheden die onze voorstelling ver te boven gaan. Maar Hij komt.

Sterker nog. Hij was er al. Hij staat er al. Als zij omkijkt ziet ze niet dat Jezus eraan komt op dat moment. Nee, dan ziet ze dat Hij er al is. Hij stond achter haar. Dat ze Hem niet herkent is een tweede, maar Hij stond er al. Alleen: Hij stond achter haar dus ze zag Hem niet. Maar Hij zag haar al lang. Voor haar gevoel was ze niet bij Hem, maar Hij was wel bij haar. Hij staat achter je.

Later, achteraf belijdt je dat ook: Heere, U zag mij al lang, eer dat ik U zag. U was er allang, voor ik het merkte. U was er wel maar ik zag U niet ik voelde het niet en daarom dacht ik dat U er niet was en mij niet zag. Daarom ben ik niet ondergegaan, daarom ben ik niet bezweken. Daarom was haar liefde ook niet bezweken! Daarom was ze niet moedeloos weggegaan omdat er toch niks meer aan te doen was. Maar ze was hem blijven zoeken. Daarom was ze niet opstandig en kwaad weggelopen: zoveel voor hem overgehad en alles voor niks geweest. Omdat Jezus haar vasthield en zag en achter haar stond.

b) Zijn Woord

Op Zijn tijd. Ja inderdaad. Want de Heere Jezus had ook veel eerder kunnen verschijnen. Al voor ze naar het graf toeging. Voor ze de weggerolde steen zag. Of direct daarna, na de eerste schrik. Maar dat heeft Hij niet gedaan. Hij komt op zijn tijd. En dan kan er heel wat strijd en lijden en aanvechting geweest zijn. Waarom niet eerder gekomen?

Als we hier naar Maria kijken kunnen we in elk geval zeggen: omdat Maria moest leren door het geloof te leven. Bouwend op het Woord. Dat Hij niet zal begeven en niet zal verlaten. Ook al zie ik dat niet, voel ik dat, levend van het Woord. Zijn belofte. Maar toch is Hij er, leeft Hij, zal Hij Zijn belofte vervullen. Dat Hij nabij is de ziel die tot Hem zucht. Dat te leren. Door de beproeving heen. Dat moest Maria ook leren: Om ook als ze Jezus niet ziet en voelt toch te geloven. Want zo zou het ook gaan na hemelvaart. Jezus zou opvaren naar de hemel. Om daar plaats te bereiden. Om daar altijd voor haar te bidden. Om daar haar ten goede te zijn. Om daar te wachten tot Hij haar mag komen halen om tot Zich te nemen. Om vandaar Zijn Geest te zenden Die zou leiden, troosten, leren.

Je kan er dit van zeggen: Hij doet wat en zoals Hij heeft beloofd. Zoals hij had gezegd: en na drie dagen zal Ik weder opstaan. Hij heeft beloofd: alle dingen zullen medewerken ten goede. Hij heeft beloofd: Ik zal de satan haast onder uw voeten verpletteren. Hij heeft beloofd: Ik zal u niet begeven en u niet verlaten. Hij heeft beloofd en al uw kinderen zullen van de HEERE geleerd zijn. En al kan ik nou niet bedenken wat en hoe, en al denk ik dan had Hij al lang in moeten grijpen: Hij doet zoals Hij heeft beloofd. Daar zie je ook niet altijd alles van. En je voelt het ook niet altijd. Maar Hij heeft het Zelf gezegd en daarom is het zo. Dat te leren. Leven door het geloof, van de woorden van Jezus. Dat de dingen zijn zoals Hij heeft beloofd, al zie ik al ervaar ik dat niet. Ik vaar op tot Mijn Vader en uw Vader en zal u tot Mij nemen. Leven op het Woord, steunen op Zijn beloften.

Amen.